

„Народ“ излази свакога дана по подне.

Штампариа се налази у Франковој улици број 20.

Власник

КРСТА Љ. МИЛЕТИЋ

НАРОД

Рукописи се не враћају.
Огласи и белешке наплаћују се по погодби.
Редакција је у улици Франковој бр. 20.

Главни уредник
ДРАГ. С. ГОГИЋ

СВЕТИ САВА

Саломивши оружаној силом отпор своје браће и осталих српских феудалних велможа, велики жупан рашки Стеван Немања ударио је темеље заједничке и централне власти старој, средњовековној држави српској. Желећи да створи и независну српску цркву, да би се ослободио политичког утицаја који се спроводио кроз цариградску патријаршију, он је будуће црквено поглаварство наменио своме млађем сину Растку, а државни престо, по праву прворођења, старијем сину Стевану, хоћећи у исто време, да тиме заштити државу од нових потреса, који би се могли изазвати евентуалним супарништвом међу браћом.

Следујући саветима мудрога и далековидога жупана, који су били инспирисани тим великим плановима и тако смишљеним политичким комбинацијама, покалуђерио се Растко Немањић. И док се он, сада као монах Сава, спремао у Светој Гори за будуће велико дело ње, дотле је велики стац државе припремао политички све што треба за остварење својих намера.

биографској књижевности, он, истина, није имао онај китњаст стил и поетску лепоту, која се налази у делима брата му, Стевана Првовенчаног, али је зато у својим проповедима, беседама, поукама и предавањима, као и у целокупном свом раду увек представљао сушту доброту, очинску благод, жарки патриотизам и државничку мудрост.

Када су наследници првовенчаног српског краља загрозили држави српској новим распрама на престолу и братоубилачким ратом, Сава је, као родољуб и државник, употребио и утицај цркве и утицај свој као првосвештеника над мртвим Стевановим телом измирио завађену браћу, омогућио цветање српске краљевине и стварање потпуног државног благостања. Благосиљало га је и мало и велико, од краљевског двора до последњих колиба у којима живе себри и отроци.

А кад је саломљена српска држава и «поглави земљу поробише» над мртвим телом његовим тражила се утеха и нада на боље дане, докле га обесни Турци дивљачки не спалише на Врачару.

А легенда, која се вековима стварала у зақвалним срцима поколења, причала је:

Растко син Немањић, из жеље за смирењем калуђерским животом, одбеже оца свога и двор очев са калуђерима светогорским, који су путовали кроз земље Немањине, прими калуђерски постриг и навуче монашку ризу.

Живећи испосничким животом и чинећи богоугодна дела, посвети се као архипастир српски.

А кад иза Васкрса, који ће ускоро доћи целом Српском Народу, уђу у легенде и ови страшни дани великог Искушења и Страдања, причаће се о огромним и сјајним жртвама предака, подвизима њиховим и мучеништву, које ће захвалном потомству бити исто тако свето као и светитељски рад Светитеља Саве.

И остварило се.

Када је Немања своју владалачку порфиру заменио скромном калуђерском расом и претворио се у својој задужбини Хиландару, у обичног сабрата Симеона, пут је већ био утрвен. Његов наследник на престолу, прворођењем му син Стеван ускоро се венчао после тога и прогласио за првог српског краља, а млађи син Сава постао је први српски архиепископ, Симеон Мироточиви, свршио је био како ваља своју световну улогу.

Сад је настао обилати и Богом благословени просветитељски рад архиепископа Саве. Читаве генерације свештеника, јединих народних учитеља и преставника књиге и учености у то време, обучавао је он, васпитавао, образовао и припремао за рад у народу. Настављајући рад на сиромашној и тек започетој српској књижевности, односно на њеној јединој врети-

РУМУНИ У ПАРИЗУ

Париз. — Одбор парламентарне акције за иностранство примио је румунске парламентарце, њих 45, и представнике румунских универзитета. Овом пријему присуствовао је велики број чланова Сената и Скупштине, међу којима су били и Мелен, Бријан, Думерг и Пенлеве, бивши председници кабинета.

Ови парламентарни француски и румунски представници отишли су потом у Бурбонску Палату, где су их дочекали председник Скупштине Пол Дешанел, Антонен Дубо, председник Сената, Клемансо, председник владе, Пишон, министар спољних послова, Жорж Лег, министар морине, Анри Симон, министар колонија и знатан број чланова оба дома.

Председник Скупштине је поздрављено румунске представнике једним ватреним говором. Он је поменуо прилике под којима је Румунија пришла Савезницима, не хотећи у овој борби да буде ни са Бугарима ни са Мађарима и истакао је храброст румунске војске.

НЕРЕДИ У ГРАЦУ

Париз. — Јављају из Цириха, према једном телеграму из Беча, како је народна заједница аустријских Немаца одржала 29 децембра у вече велики скуп својих присталица у Грацу и како се на њему имало да дискутује питање о закључењу мира. Велики дворана, у којој је одржан скуп била је пуна људи, међу којима се налазило и много социјалиста. За греме целога говора професора Кола, председника немачке народне заједнице у Аустрији, говорник је био врло често прекидан различитим замерама и неодобравањем од стране присутних социјалиста. То је најзад изазвало велики неред и вапору, који се завршио правом туцом. Полиција је морала да распусти збор, али су се и на улици наст'вале туче између социјалиста и немачких националиста, па је и крв пролила. Полиција је и опет морала да се умеша и позватрала је много лица.

СЛОБОДА ШТАМПЕ

»Најесте Минхенер Нахрихтенс« пишу, да се коментари на говоре савезничких државника често пута не смеју да пишу од стране редакција, већ имају да се саопштавају дословце онако како се исфабрикују у Берлину, иначе се у опште без овога не може никако друкчије да пише. Оне објављају, да је 21 децембра Волфова Аген-

ција разаслала извештаје о говорима Лојда Џорџа и Асквита, додајући следеће наређење: »Не сме се штампати без приложеног коментара«. Ова индискреција баварског листа без сумње потиче из мржње, манифестоване до сада много пута у Баварској, што Берлин у свакој прилици хоће да наметне целоце царству своје гледиште и своје мишљење.

Декларацијом минхенских новина објашњава се ревност, са којом је немачка штампа недавно нарочито инсистирала на оним лажним открићима, како постоји врло строго ограничење слободе мишљења у савезничким земљама, докле Немачка, као отвара добровољно врата изјавама и чланцима о свима могућим стварима.

НЕМОЋ СИЛЕ

Познати говор Макса принца Баденског, држан при отварању себије Горњег Дома, звона као признање грешниково у исповедаоница.

»Једина и сама сила, рекао је говорник, не може нам о безбедити у свету ово место, на којем ми, по нашем мишљењу немамо право. Мач не може да пресече овај морални протест који се подиже против нас. И ако се свет и мир са величјом наше силе, ипак је потребно да он осети, како иза силе постоји човечија савест.«

Принц од Бадена имао је, ваљда, илузију како је довољно само да он ово прокламује на једној свечаној седници, па да се утру сви трагови педесетогодишње хипокризије, отимачине, насилја и бруталности. Свест човечију о којој он говори, Немци не признају више од кад су их Хохенлодерна довели поново на форму њихових варварских предака, те су дрско преинудили све не о између себе и цивилизованих народа. Наравно, увек стоји приправна стара формула:

»Бог ми је сведок, да ни ја ни мој народ нисмо желели ни изазвати овај рат,« коју је већ употребио једном Вилем I 1870 године.

ЗА ХЛЕБОМ

»Форверц«, који је већ објавио једну врло оштру жалбу општинске управе у Најкелну против директората за исхрану, саопштава под насловом »Опет та држава« жалопојку општинске управе у Михтенфелду, да више не може да се снабде никаквим поврћем.

По излагању садржине овог општинског акта, »Форверц« додаје: »Једва има времена да се заустави нагомили гнев, који тек што није експлодирао. Нема више зелени. Нашта ће то да изађе!«

ИЗ РУСИЈЕ

Петроград. — Овако гласи текст указа о распуштању Уставотворне Скупштине:

Руска револуција је оснивала Совјете радника, сељака и војника, који чине раднички и експлоатисану класу, које су једино у стању да воде борбу за своје потпуно економско и политичко ослобођење. У току прве периоде револуције Совјети су узалуд покушавали да се измире са кадетима и да добију ослобођење угњетаваних класа. Морало се прекинути са њима и тако је дошло до октобарске револуције, која је дала Совјетима пуну власт.

Уставотворна Скупштина, изабрана у 6000 изборних области, данас представља режим, који је владао у тренутку, кад су кадети били на власти.

Али народ, који је гласао за социјалисте револуционаре, није умео да чини разлику између социјалиста са деснице, присталице кадета и социјалиста са деснице, присталица социјализма. Тако се данашња Скупштина, резултат буржоаске демократије, налази у супротности са принци-

пима октобарске револуције, која је дала власт Совјетима и, према томе, радничким класама које су уверене да је прошло време парламентаризму буржоаских странака, јер се не слаже са циљевима социјализма. Совјети су у стању да спрече реакцију кадета и да створе нове социјалистичке основе.

Одбијањем да се признаду Совјети иде се на то, да се стечена слобода стави у руке Уставотворне Скупштине и буржоа и то је корак у назад, или чак и банкротство радничке и сељачке револуције.

Уставотворна Скупштина на седници од 5. јануара дала је, са познатих разлога, већину присталицама Керенског, Чернова и Авксентијева. А пошто та странка одбија да призна јасан програм Централног Извршног Одбора и права радничке класе, као ни октобарску револуцију, то је Уставотворна Скупштина прекинула сваку везу са Совјетима у Русији.

Према томе било је неизбежно да се одвоје социјалисте са левице, који имају велику већину у Совјетима.

Социјал демократи са деснице отворено се боре против власти Совјета и иду на то да униште дело револуције и да збаце Совјете. Са тих разлога Централни Извршни Одбор проглашава да је Уставотворна Скупштина распуштена.

Наука и рат

Председавајући ових дана једној седници Академије Наука, Пол Пенлеве бивши француски министар председник и министар војан, држао је овај говор о науци у служби рата:

»Ваша је дужност истраживање научних истина, на које нема никаква уплива на време, ни смрт, ни страсти човече. Јача него буре, ваш разум не би се могао одрети неуомљивој поретку. Али у опседнутој Сиракузи, Архимед је прамењивао строго геометријску тачност за конструисање исповљених катапулта. Који је то, дакле, научник чија би ум остао глув пред позивом угрожене отаџбине? Кад бацим поглед кроз ову салу, уз стотину наших колега, које је њихова дужност поставила на чело велике службе за народну одбрану, видим (цитирам на дохват, а колико би вабрајање било дуго, кад

би било потпуно) таквог астронома, који се показао као проналазач у артиљерији: такве хемичаре који су, у рату гасова, појачали наша средства за одбрану и напад, такве математичаре и геодете, чији је прорачун припомогао да се преперашу и рзворе непрвијателске батерије. Ви сте подстицали многобројне радове, чији су се резултати морали држати у тајности.

Наша ученица, од којих су многи већ и сами учители, најмлађи на фронту, други на универзитетима, у ароналима и фабрикама бацили су се снажно на решење свих нових проблема, које је рат истакао на суву и на води.

Али не само што је француска наука служила нацији у рату помоћу ових директних проналазака, него она је тим духом одушевљива наше вижињере и нашу индустрију.

Наше истраживање научно било је предмет многобројне, строге, а често и оправдане критике. Пребацивало му се због спорости и великог теорисања, и дошли смо били докле да заборавимо своје високе врлине. Рат је тај који нас је ва то потсетио. Наша култура за нас није култура „без душе.“ Ако ова може бити не иде за непосредним утилитаризмом, она респекту је и развија индивидуалитет и самосталне проналазачке способности интелегенције. Те су особине индустријски спасле угрожену Француску; благодарети њима, у хемијској и металургијској пројекцији створена су таква невероватна чуда, каквима равних нема ни у једној земљи на свету.

Ово сјајно јединство науке и индустрије запечаћива Академија, првмајући на своје груди и индустријску науку.

Пре годину дана, наш председник, говорећи о проналазачком генију наше расе, који сви признају, потсетио је на рад за „организацију победе,“ и учинио ми је врло велику част, везујући моје име за тај рад. Заслуга за ово припада само и једино легији истраживача, који су ћутећи проналазили, остваривали, оделотворавали. Доцније, кад је хероизам наших армија триумфовао, кад је мученичка Француска, још бледа због проливене крви али зрачећи вечном славом, могла најзад спусти своје победничко оружје, она је дозвољала какво су учешће у њеном спасавању она њена деца чија рад мора да остане мистерија и тајна, а будуће генерације, ја сам у то сигуран признаће да се у часовима великог искушења француска наука поштено одужила отаџбини.

„ДОМОВИНА“

Календар »Домовина« издање Министарства Просвете, са много књижевних прилога, на 192 стране, у врло лепе издању, може се добити код делегата Министарства Просвете (Одос Отонос 3 близу Санитетскога одељења Врховне Команде). Цена је »Домовини« само 1 драхма. Препродавци, који узму бар 20 комада, добијају 20 од сто, а преко тога броја 25 од сто у име награде за труд.

НАША ОМЛАДИНА

Цирих. — »Словенац« и »Словенски Народ« у својим бројевима од 4 децембра довели су изјаву, коју су југословенски студенти предали Југословенском Клубу у Бечу ком Рајхсрату. Та је изјава написана са пуно младалачког одушевљења и полета и ма је, због њене важности, коју она има као један документ у народној борби за слободу, саопштавамо овде у целини. Та изјава гласи:

»Ми, југословенски студенти, поздрављамо мајску декларацију, закљичемо се на овом најсветлијем народном захтеву — последњој вољи највећег Југословенца Др. Јанеза Евангелиста Крека — и клањамо

се, дубоко ожалостени над сувише раним гробом, успомени бесмртног ђенја.

Знамо да је неслога наша пропаст, знамо да сеју душмани са злобном намером у наше редове раздор; позивамо у заједницу, на заједнички рад цео наш народ. Непокорљива је наша вера у снагу народне идеје и у несаломиву свлу народне воље, непоколебљива вера у м.ћ наше младости. Нећемо попство, јер је недостојно људа, хоћемо да абацимо јарам, која понежава човечанство, и захтевамо за свој народ суверену слободу, суверену једнакоправност.

Без страха су наша срца. Манула су времена, када смо дрхтали за будућност свог народа; последњу сенку бојазни отерао је народ сам, који се сједињено у једној мисли, једној жељи, у једној вољи.

Истрајте сви добра и племената, остјате верна узвишенеј идеји и непоколебљиви у светој борби, вође и гласници наша!

Стој, нар де од Муре до последњег рта на јужном Јапану, неустрашено у борби за своју правду, са заслуженим презрењем и проклетством

за свакога, који Те издје, који Ти у Твоје име злочначки краде последњи зрак ваде у слободној сунце!

Наш народ није уништила ни мржња ни насиље, кад још није био свестан свог културног лозива и својих права. Где је сила, која ће га савити, од како су наше вође развиле барјак мајске декларације!

Домовино мајо! Чуј заклетву нашу:

За правду наше земље, за слободне гробове дедова наших, за слободне воде и слободно море, за слободне горе и поља под њима, за сунце слободне наше — полагајемо на узвишени жртвеник свог народа целу своју наду и целу своју младост и читав свој рад, своје речи, последњи глас последње куцане свога срца, последњи свој дах. Нема мук, која ће нас савити, ни гањња, које ће нам истргнути из срца захтев објављен у мајској декларацији!

Верујемо сви жаром своје младости у нашу будућност, верујемо и у нашу слободу, верујемо у м.ћ правдне југословенске идеје и живимо и умрећемо за наш велики циљ!

У Бечу, 2 децембра, 1917. Следећу преко сто потписа.

У Бечу, 2 децембра, 1917. Следећу преко сто потписа.

У Бечу, 2 децембра, 1917. Следећу преко сто потписа.

У Бечу, 2 децембра, 1917. Следећу преко сто потписа.

У Бечу, 2 децембра, 1917. Следећу преко сто потписа.

У Бечу, 2 децембра, 1917. Следећу преко сто потписа.

У Бечу, 2 децембра, 1917. Следећу преко сто потписа.

У Бечу, 2 децембра, 1917. Следећу преко сто потписа.

се, дубоко ожалостени над сувише раним гробом, успомени бесмртног ђенја.

Знамо да је неслога наша пропаст, знамо да сеју душмани са злобном намером у наше редове раздор; позивамо у заједницу, на заједнички рад цео наш народ. Непокорљива је наша вера у снагу народне идеје и у несаломиву свлу народне воље, непоколебљива вера у м.ћ наше младости. Нећемо попство, јер је недостојно људа, хоћемо да абацимо јарам, која понежава човечанство, и захтевамо за свој народ суверену слободу, суверену једнакоправност.

Без страха су наша срца. Манула су времена, када смо дрхтали за будућност свог народа; последњу сенку бојазни отерао је народ сам, који се сједињено у једној мисли, једној жељи, у једној вољи.

Истрајте сви добра и племената, остјате верна узвишенеј идеји и непоколебљиви у светој борби, вође и гласници наша!

Стој, нар де од Муре до последњег рта на јужном Јапану, неустрашено у борби за своју правду, са заслуженим презрењем и проклетством

за свакога, који Те издје, који Ти у Твоје име злочначки краде последњи зрак ваде у слободној сунце!

Наш народ није уништила ни мржња ни насиље, кад још није био свестан свог културног лозива и својих права. Где је сила, која ће га савити, од како су наше вође развиле барјак мајске декларације!

Домовино мајо! Чуј заклетву нашу:

За правду наше земље, за слободне гробове дедова наших, за слободне воде и слободно море, за слободне горе и поља под њима, за сунце слободне наше — полагајемо на узвишени жртвеник свог народа целу своју наду и целу своју младост и читав свој рад, своје речи, последњи глас последње куцане свога срца, последњи свој дах. Нема мук, која ће нас савити, ни гањња, које ће нам истргнути из срца захтев објављен у мајској декларацији!

Верујемо сви жаром своје младости у нашу будућност, верујемо и у нашу слободу, верујемо у м.ћ правдне југословенске идеје и живимо и умрећемо за наш велики циљ!

У Бечу, 2 децембра, 1917. Следећу преко сто потписа.

У Бечу, 2 децембра, 1917. Следећу преко сто потписа.

У Бечу, 2 децембра, 1917. Следећу преко сто потписа.

У Бечу, 2 децембра, 1917. Следећу преко сто потписа.

У Бечу, 2 децембра, 1917. Следећу преко сто потписа.

У Бечу, 2 децембра, 1917. Следећу преко сто потписа.

У Бечу, 2 децембра, 1917. Следећу преко сто потписа.

У Бечу, 2 децембра, 1917. Следећу преко сто потписа.

У Бечу, 2 децембра, 1917. Следећу преко сто потписа.

се, дубоко ожалостени над сувише раним гробом, успомени бесмртног ђенја.

Знамо да је неслога наша пропаст, знамо да сеју душмани са злобном намером у наше редове раздор; позивамо у заједницу, на заједнички рад цео наш народ. Непокорљива је наша вера у снагу народне идеје и у несаломиву свлу народне воље, непоколебљива вера у м.ћ наше младости. Нећемо попство, јер је недостојно људа, хоћемо да абацимо јарам, која понежава човечанство, и захтевамо за свој народ суверену слободу, суверену једнакоправност.

Без страха су наша срца. Манула су времена, када смо дрхтали за будућност свог народа; последњу сенку бојазни отерао је народ сам, који се сједињено у једној мисли, једној жељи, у једној вољи.

Истрајте сви добра и племената, остјате верна узвишенеј идеји и непоколебљиви у светој борби, вође и гласници наша!

Стој, нар де од Муре до последњег рта на јужном Јапану, неустрашено у борби за своју правду, са заслуженим презрењем и проклетством

за свакога, који Те издје, који Ти у Твоје име злочначки краде последњи зрак ваде у слободној сунце!

Наш народ није уништила ни мржња ни насиље, кад још није био свестан свог културног лозива и својих права. Где је сила, која ће га савити, од како су наше вође развиле барјак мајске декларације!

Домовино мајо! Чуј заклетву нашу:

За правду наше земље, за слободне гробове дедова наших, за слободне воде и слободно море, за слободне горе и поља под њима, за сунце слободне наше — полагајемо на узвишени жртвеник свог народа целу своју наду и целу своју младост и читав свој рад, своје речи, последњи глас последње куцане свога срца, последњи свој дах. Нема мук, која ће нас савити, ни гањња, које ће нам истргнути из срца захтев објављен у мајској декларацији!

Верујемо сви жаром своје младости у нашу будућност, верујемо и у нашу слободу, верујемо у м.ћ правдне југословенске идеје и живимо и умрећемо за наш велики циљ!

У Бечу, 2 децембра, 1917. Следећу преко сто потписа.

У Бечу, 2 децембра, 1917. Следећу преко сто потписа.

У Бечу, 2 децембра, 1917. Следећу преко сто потписа.

У Бечу, 2 децембра, 1917. Следећу преко сто потписа.

У Бечу, 2 децембра, 1917. Следећу преко сто потписа.

У Бечу, 2 децембра, 1917. Следећу преко сто потписа.

У Бечу, 2 децембра, 1917. Следећу преко сто потписа.

У Бечу, 2 децембра, 1917. Следећу преко сто потписа.

У Бечу, 2 децембра, 1917. Следећу преко сто потписа.

ЗВАНИЧНИ ИЗВЕШТАЈИ

ФРАНЦУСКИ КОМИНИКЕ
Французи су лако одбили један непријатељски испад на западној ивици шуме Сен Гобен. Узајамно бомбардовање на фронту шуме Коржер и Безенво.

Авијатика. — Преко дана 12 јануара француска авијатика је била особито активна. Француски осматрачи су ишли над непријатељску територију у дубину за 30 км. и начинили више од 300 снимка.

Француски авијатичари за гоњене оборили су 4 немачка авиона и бацали око 2000 ктр. експлозива на станице у Тиломвуду и Фрибургу, на фабрике у Лудвигсхафену и на логоре у области Лонгвон.

Извештај од 23 сата. — Артиљерија а авија, каткад живља у области Бат ди Мевил и на левој обали Мезе на сектору Мертом. Нема пешадијске акције.

Француске секције за одбрану против аероплана обориле су 12 јануара три непријатељска апарата.

ЕНГЛЕСКИ КОМИНИКЕ

Артиљеријска активност непријатеља јужно од Скарпе, близу Пасшанделе.

Наши авиони су бомбардовали аеродроме близу Куртреа и Гента. Овај други аеродром служи непријатељу за ноћно летење. Бомбардовали смо и митраљезима тукли непријатељске логоре у Рулерсу. Сви наши апарати су се вратили.

Непријатељска артиљерија је активна у близини Ла Вокри и Пасшанделе.

Доцније. — У сукобу патрола југозападно од Камбреа добили смо неколико заробљеника. Непријатељска артиљерија била је активна у почетку ноћи против наших положаја у долини Скарпе.

ИТАЛИЈАНСКИ КОМИНИКЕ
Ограничена артиљеријска акција у брдској зони а јача од Монте-ло до мора.

Повољни атмосферски услови дали су могућности за велику обострану ваздушну акцију. Наши авиони су успешно бомбардовали непријатељске групе барака и железничке станице у Чизмону и Примолано, а марински хидроплани успешно су тукли војне објекте између Зиме и Пјаве.

Наше и савезничке ескадриле нападе су у више махова многе непријатељске авионе, од којих су два оборена између Сан Пиетро ди Фелелето и Сан Фјор. Њих су оборили енглески авијатичари, који су запалили и два осматрачка балона код Конелано. Противнички апарати бацали су неколико бомба на наше рововске линије, не причинивши ни какве штете.

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

ПАРИЗ. — Дописник листа »Евенман« у једној депеши из Петрограда извештава, да су преговори у Брест Литовску изазвали у Петрограду читав протестни покрет због држања и апетита делегата Централних сила. О томе покрету морају да воде рачуна и најодлучнији максималистичке вође.

ЖЕНЕВА. — Бугарска је поручила у Немачкој ситног новца за 20 милиона лева.

ЛОНДОН. — Аустријски заробљеници са фронта на Пјаве причају, да аустријске власти стрељају многе Чехе и Словаке, јер они буне државне и словеначке војнике, да се не боре на италијанском фронту. Исто тако стрељано је више босанских војника под оптужбом да су изазивали побуну.

ЊУЈОРК. — Џон Рокфелер још једном је дао 5 и по милиона долара за помоћ настрадалим у рату. Рокфелер је до сада дао за овај циљ 130 милиона долара.

ПЕТРОГРАД. — »Веч« објављује један немачки документ, који је потписао генерал, командант 62 бригаде. У њему он у 12 тачака даје инструкције како да се организује пропаганда на руском фронту. У

2. параграфу каже се да је циљ ове пропаганде да се деорганизује руска војска и да се добију потребна обавештења.

РИМ. — Према једном обавештењу непосредно из Пуља, адмирал Његован отпутовао је у Беч да присуствује једном савету немачких и аустријских адмирала, који је сазвао Кајзер.

ЛОНДОН. — Рекорд у обарању аероплана припада капетану Бишону, канадском авијатичару, који је за пет месеца оборио 45 непријатељских авиона.

СРПСКИ ЗВАНИЧАН ИЗВЕШТАЈ
У реону Катке једно наше одељење извршило је нећас успешан препад на бугарски ров и ручним бомбама нанело непријатељу губитке.

МАЛИ ОГЛАСИ
Српско Трговачко Друштво Улица Александра Великог број 7, обавља све банкарске, трговачке и транспортне послове. Препоручује нашим студентима, да се користе услугама ове доцнаје установе за све своје послове. Врши на својој благијој размену свих новчаних монета по повољним дневним курсевима. 3—10

Винарска радња Ираклије Зорчевића — Београд — Препоручује добро природно вино, кофак и раније по најумеренијим ценама. Радња се налази у улици: Макс Хардена Бр. 13. — у близини »Одморнице«. 2—30